

тиде и порази инопламенници тѣ и избави жители тѣ, И като са извѣсти на Саула, чи Давїдъ е въ Кейль, рече: Предаде го Богъ въ рѣцѣ ми. И заповѣда всички тѣ да излѣзатъ на брань, за да оулокатъ Давїда и человекѣцы тѣ мѣ. Но Давїдъ излѣзи изъ Кейль съ 400 тѣ си мѣжи и отидохъ кадѣ то щехъ. Саула искаше го всички тѣ дни, но Богъ не мѣ го предаде. Давїдъ единъ день сѣдаше въ пѣстынѣ тѣ на горѣ тѣ Зифъ. А Ионаданъ стана и отиде при него въ дѣвравѣ тѣ и мѣ рече: не бойся, нѣма тѣ намѣри отецъ мой, ты имашъ да царѣвашъ на Израйла, и азъ ще бѣждѣ подерѣ тевѣ вторый, и отецъ мой опозна тева. Тога нѣкой си Зифей казаха на Саула гдѣ са крѣи Давїдъ, и поводоха го до то мѣсто въ дѣвравѣ тѣ. но додѣто навближаваше Саула на то мѣсто, дѣто са крѣеше Давїдъ, ето достигна единъ вѣстникъ и мѣ рече: Скоро иди, зацо то нападнахъ инопламенници тѣ на твоя тѣ земѣ. И така вратиса Саула отъ Давїда, противъ инопламенници тѣ: Заради то, наречеса онова мѣсто, камень раздѣленный.

Давїдъ стана отъ тамъ и отиде и сѣдна въ Енгада. Саула вратиса съ 3,000 мѣжи, и отиде да дири пакъ Давїда. Като дойде тамъ, дѣто пасухъ едни стада край пѣта, дѣто вѣше единъ вертепъ (пещерѣ дѣто са крѣятъ хайдѣти) и влѣзи да са испраздни; а Давїдъ съ послѣдователи тѣ си сѣдѣше по на вѣтрѣ въ вертепа. Человекѣцы тѣ мѣ рекоха на Давїда: ето днесь е день, въ когото рече Господь ще предаде врага ти въ рѣцѣ ти, стори мѣ каквото щешъ нынѣ. Тога Давїдъ стана и стрѣза воскрилие то на Саулова та одѣжда тайно. Давидови войници станаха да оубѣжатъ Саула, но Давїдъ имъ рече: никакъ не ми е простено отъ Бога, да дигна рѣкѣ си на Господина си, зацо то е помазаникъ Господень. И не имъ даде да го оубѣятъ. Саула си излѣзи на пѣтѣ, а Давїдъ го выкна: Господине царю! Саула повѣгна назадъ, а Давїдъ падна и мѣ са поклони, и рече: Зацо слышашъ людски тѣ дѣмы, чи азъ ти съмь целъ дѣшъ тѣ? Ето виждь, Господь тѣ придаде въ рѣцѣ ми